

Torsdag 7 november 2002

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i de fem länder som omfattas av stabiliserings- och associeringsprocessen samt stabilitetspaktens särskilde samordnare samt FN:s generalsekreterares särskilda sändebud.

P5_TA(2002)0535

Första lägesrapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen

Europaparlamentets resolution om kommissionens första lägesrapport om den ekonomiska och sociala sammanhållningen (KOM(2002) 46 – C5-0198/2002 – 2002/2094(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens första lägesrapport (KOM(2002) 46 – C5-0198/2002),
 - med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2002 ⁽¹⁾ om kommissionens andra rapport om ekonomisk och social sammanhållning (KOM(2001) 24),
 - med beaktande av den undersökning om de ekonomiska effekterna av mål 1-åtgärder 2000-2006 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 29 november 2001 ⁽³⁾ om kommissionens vitbok "Styrelseförmer i EU" (KOM(2001) 428),
 - med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Göteborg den 15–16 juni 2001 om en strategi för hållbar utveckling,
 - med beaktande av sin resolution av den 31 maj 2001 ⁽⁴⁾ om miljöpolitik och hållbar utveckling: förberedelse inför Europeiska rådets möte i Göteborg,
 - med beaktande av sin resolution av den 9 mars 1994 ⁽⁵⁾ om kommissionens vitbok om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning: Utmaningarna och vägarna in i 2000-talet (KOM(1993) 700),
 - med beaktande av artiklarna 158-162 och artikel 299.2 i fördraget,
 - med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för regionalpolitik, transport och turism och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A5-0354/2002), och av följande skäl:
- A. Den europeiska sammanhållningspolitiken även i fortsättningen vara en viktig beståndsdel i den europeiska integrationen, eftersom den balanserade utvecklingen inom gemenskapen som helhet annars äventyras och samtliga EU-medlemsstater påverkas på ett negativt sätt.
- B. Den nuvarande nivån på 0,45 procent av EU:s BNP för sammanhållningspolitiken kan inte understigas utan att samtidigt allvarligt skada uppnåendet av sammanhållningsmålen inför utvidgningen och offra sammanhållningspolitikens hela trovärdighet.
- C. Varje försök till åternationalisering av den europeiska strukturpolitiken måste tillbakavisas. Om så inte sker, kommer det att ha en betydande negativ inverkan på den europeiska samhällsmodellen, som grundar sig på solidaritet mellan de rikaste och de fattigaste regionerna.

⁽¹⁾ P5-TA(2002)0060.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/objective1/final_report.pdf.

⁽³⁾ EGT C 153 E, 27.6.2002, s. 314.

⁽⁴⁾ EGT C 47 E, 21.2.2002, s. 223.

⁽⁵⁾ EGT C 91, 28.3.1994, s. 124.

Torsdag 7 november 2002

- D. Det diskuteras hur de ekonomiska medlen skall fördelas rättvist i ett EU med 27 medlemsstater. Regionerna i de nya medlemsstaterna uppvisar en avsevärt lägre utvecklingsnivå än EU-genomsnittet och de nuvarande mål 1-områdena.
- E. I ett utvidgat EU kommer några av de nuvarande mål 1-områdena automatiskt genom den "statistiska effekten" – att passera tröskeln på 75 procent av EU:s genomsnittliga BNP, utan att detta innebär att de har genomgått någon verklig utveckling.
- F. Trots omfattande EU-stöd har de strukturpolitiska åtgärderna ännu inte till alla delar gett önskat resultat. Framför allt finns en djupt rotad obalans kvar mellan EU:s olika regioner och arbetslösheten fortsätter att öka i de fattigaste områdena. Den fortsatt höga arbetslöshetsnivån kan bekämpas med en regional utvecklingspolitik inriktad på att skapa nya förutsättningar för investeringsklimatet, satsningen och utnyttjandet av lokalt tillgängliga resurser i de minst utvecklade områdena och i områden där det har skett industriella omstruktureringar.
- G. De yttersta randområdena inom EU har en utpräglade geografiska, ekonomiska och sociala likheter.
- H. Det permanenta geografiska handikapp som vissa av EU:s regioner, särskilt de yttersta randområdena lider av, har en negativ inverkan på den socioekonomiska och strukturella utvecklingen i dessa områden och måste behandlas på ett speciellt sätt.
- I. Endast genom att på ett bättre sätt samordna gemenskapspolitiken (inom områdena jordbruk, transporter, forskning och nyskapande, undervisning och utbildning, konkurrensfrågor och finanspolitik) med sammanhållningspolitiken kan man bidra till utvecklingen av territoriet som helhet.
- J. Det är nödvändigt att se till att den europeiska sammanhållningspolitiken i det mesta möjliga mån överensstämmer med den interna politiken i de enskilda medlemsstaterna.
- K. Det är nödvändigt att förfarandena förenklas ytterligare och att partnerskapet mellan kommissionen, medlemsstaterna och de berörda regionerna görs mer effektivt.
- L. Regionalpolitiken måste främja en polycentrisk utveckling inom Europeiska unionen.

Den europeiska sammanhållningspolitikens framtid

1. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska sammanhållningspolitiken och de rika medlemsstaternas solidaritet med EU:s fattiga medlemsstater som är en del av detta även i fortsättningen måste vara en viktig faktor i en utvidgad union.
2. Parlamentet kräver en hållbar reform av EU:s strukturpolitik, så att regionerna kan utvecklas oberoende av EU-åtgärder och få stöd av EU-åtgärder inom enkla förvaltningsförfaranden.
3. Europaparlamentet anser att det inför utvidgningen är nödvändigt att se över, förbättra och anpassa sammanhållningspolitiken med hänsyn till de nya förutsättningar som kommer att gälla i ett utvidgat EU.
4. Enligt Europaparlamentet är det nödvändigt att man inom sammanhållningspolitiken noga anpassar gemenskapsbiståndet till de framtida medlemsstaternas särskilda behov och socioekonomiska situation (som är ett resultat av deras unika historia samt historiska, ekonomiska och politiska övergångsprocess), för att biståndet skall ha största möjliga inverkan på den ekonomiska konkurrenskraften, befolkningens levnadsstandard och en bärkraftig ekonomisk utveckling.
5. Europaparlamentet erinrar kandidatländerna om att de är tvungna att ytterligare förbättra sin administrativa kapacitet och sina samordningsmetoder vid förberedelserna för förvaltningen av strukturfonderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att planera och genomföra sammanhållningspolitiken på ett effektivare och mer flexibelt sätt. Enligt parlamentet bör medelförvaltningen decentraliseras stegvis under förutsättning att detta kombineras med en verklig och sträng övervakning av hur medlen används.

Torsdag 7 november 2002

6. Europaparlamentet är positivt till att kommissionen får personalresurser och materiella resurser för att förbereda kandidatländerna på den tekniska av behandlingen av medel som de kommer att erhålla inom regionalpolitiken.

Målen

7. Europaparlamentet anser att för att undvika den "statistiska effekten" i en framtida sammanhållningspolitik är det nödvändigt att ta hänsyn inte bara till kriteriet om BNP per capita utan även till andra indikatorer som ger ett mått på de särskilda omständigheter och utvecklingshinder som föreligger i olika regioner.

8. Europaparlamentet kräver att stödet stegvis skall avskaffas för de regioner som inte längre är stödberrättigade under nästa stödperiod utgående från regionernas ekonomiska situation.

9. Europaparlamentet uttrycker sin förvåning över att den första lägesrapporten, i motsats till den andra rapporten om sammanhållningen, inte tar upp frågan om regioner som är berättigade till mål 2-stöd. Parlamentet betonar att ett fortsatt stöd till dessa regioner är berättigat, såväl mot bakgrund av de fortsatta problemen med omställning och ekonomisk utveckling som det faktum att strukturfonderna utgör ett oundgängligt verktyg för den regionala utvecklingspolitiken och tillför ett mervärde som inte får gå förlorat. Parlamentet påminner även om att gemenskapsstödet först och främst bör främja den regionala konkurrenskraften.

10. Europaparlamentet anser att omställningsområden måste lyda under en förbättrad mål 2-ordning.

11. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att sammanhållningspolitiken inte begränsas till att stödja de regioner som släpar efter i utvecklingen, utan även tar hänsyn till områden som har stora geografiska eller naturbetingade handikapp (öar, bergiga områden och glesbefolkade områden).

12. Europaparlamentet framhåller att regioner med permanenta geografiska handikapp bör prioriteras inom den nya regional- och sammanhållningspolitiken, särskilt de yttersta randområdena, genom en utförligare tillämpning av artikel 299.2 i fördraget.

13. Europaparlamentet understryker behovet att stärka det gränsöverskridande, tvärnationella och inter-regionala samarbetet då detta utgör en viktig faktor i integrationen mellan befolkningarna och regionerna.

Principer och förfaranden

14. Europaparlamentet föreslår att programplaneringen för 2007–2013 skall inledas tidigt för att säkra att gemenskapsmedlen står till regionernas förfogande den 1 januari 2007 då projekten inleds, och uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet och rådet ett tidsschema som följer detta mål.

15. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag i vitboken "Styrelseformerna i EU" ⁽¹⁾ om att de strukturpolitiska åtgärderna i framtiden skall genomföras i form av trepartsavtal med regionerna och medlemsstaterna, att principen "ett program – en fond" skall införas och att regionerna skall ges mer ansvar för genomförandet. Parlamentet efterlyser därför enkla, men effektiva kontroller.

16. Europaparlamentet betonar vikten av god förvaltningssed både inom administrationen och beslutsfattandet för att säkra att subsidiaritetsprincipen tillämpas strikt och tillgängliga budgetmedel används optimalt och enligt regelverket. Enligt parlamentet är det viktigt att stärka partnerskapet mellan gemenskapsinstitutionerna och de regionala myndigheterna i framtida medlemsstater i enlighet med förslagen i kommissionens vitbok om styrelseformerna i EU, för att i framtiden kunna genomföra de strukturpolitiska åtgärderna i form av trepartsavtal med regioner och medlemsstater, så att beslut med särskilda lokala återverkningar förs närmare medborgarna i dessa stater.

⁽¹⁾ EGT C 287, 12.10.2001, s. 1.

Torsdag 7 november 2002

17. Europaparlamentet bekräftar den centrala tanken i vitboken om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning som kommissionens ordförande Jacques Delors lade fram 1993. Där påstods det att naturresurserna utnyttjas enormt, medan de mänskliga resurserna och deras utveckling negligeras. Samtidigt understryker dock parlamentet behovet att främja den territoriella sammanhållningen i Europa, för att förhindra att tillväxten i befolkning, ekonomisk verksamhet, arbetstillfällen och investeringar koncentreras till EU:s rikare, centrala delar.

18. Europaparlamentet upprepar åter att en framtida sammanhållningspolitik måste bygga på principerna om solidaritet, partnerskap och additionalitet.

19. Europaparlamentet kräver att EU:s och medlemsstaternas sektoriella politik skall inriktas på sammanhållningsmålen och regionernas planer för hållbar utveckling så att sammanhållningsmålen får ett så starkt stöd som möjligt.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ännu före offentliggörandet av den tredje rapporten om ekonomisk och social sammanhållning lägga fram förslag om hur man kan uppnå klart bättre samordning mellan de gemenskapspolitiska strategier som påverkar den ekonomiska och sociala sammanhållningen.

21. Europaparlamentet uppmanar EIB att öka sitt åtagande till den ekonomiska och sociala sammanhållningspolitiken genom att bidra med ytterligare medel till struktur- och regionalpolitiska åtgärder.

De regionala aspekterna

22. Europaparlamentet erinrar om att regional- och sammanhållningspolitiken måste främja en balanserad polycentrisk utveckling inom gemenskapens territorium, i enlighet med riktlinjerna i EU:s övergripande regionala utvecklingsplanering (ESDP), och därigenom bidra till målet att åstadkomma ekonomisk, social och territoriell sammanhållning inom Europeiska unionen.

*

* *

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
